

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการตามบทเฉพาะกาลกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัย
ในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.๑๕๖/๓๒๔๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้นใช้บังคับและต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการให้ความคุ้มครองการประกอบอาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า ในการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ เมื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ยื่นขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนแล้ว นายทะเบียนจะดำเนินการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (แบบ ธก.๗) ให้แก่ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาต โดยกำหนดเงื่อนไขเป็นหมายเหตุไว้ท้ายใบอนุญาตว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับอนุญาตตามหนังสือฉบับนี้ จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด มิฉะนั้นจะถูกเพิกถอนใบอนุญาต” โดยมีได้ระบุว่าจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามเงื่อนไขแห่งบทเฉพาะกาลดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากได้มีการออกกฎกระทรวงการรับรองสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นใช้บังคับ ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ได้รับการรับรองเป็นสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียนกลางแล้ว จำนวน ๑๑๕ แห่งทั่วประเทศ พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ยื่นขอรับใบอนุญาตตามบทเฉพาะกาลจึงสามารถเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยกับสถานฝึกอบรมที่ได้รับหนังสือรับรองดังกล่าวได้ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณาประเด็นการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามบทเฉพาะกาลดังกล่าว โดยมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสามารถเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองได้ด้วย เนื่องจากเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๔ ก. (๔) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ที่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ จะเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดังนั้น เพื่อให้การออกใบอนุญาตสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีความถูกต้องและไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสี่ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไว้แล้วตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง จะสามารถเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามกฎหมายกระทรวงและระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อการประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปตามบทเฉพาะกาลได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้แล้วตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ประเด็นที่สาม การที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ได้บัญญัติให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต แต่ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ยื่นคำขอรับอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลสามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ทันทีจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ในกรณีดังกล่าววันที่ออกใบอนุญาตให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยตามบทเฉพาะกาลนี้ จะเป็นวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือเป็นวันที่ออกใบอนุญาต

ประเด็นที่สี่ ในปัจจุบันหากจำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่นายทะเบียนกลางรับรองมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง และพนักงานรักษาความปลอดภัยรายใหม่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยและออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยอาศัยอำนาจตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๕ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไว้แล้วตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ จะสามารถเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองได้หรือไม่

เห็นว่า พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘^๑ ตรารับใช้บังคับ โดยมีเหตุผลเพื่อกำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม ดังจะเห็นได้จากการที่มาตรา ๗๔^๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙^๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗๔ วรรคสอง^๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอ

^๑เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม

^๒มาตรา ๗๔ ผู้ใดเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มีให้นามตรา ๓๔ ก. (๓) และมาตรา ๓๔ ข. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว

ในวาระเริ่มแรก ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในการออกใบอนุญาตให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขให้บุคคลนั้นจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว

พนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ใดไม่ผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง จะประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปไม่ได้ และให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตและแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าว

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง^๔ ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔^๕ ก. (๔) เป็นเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า การบัญญัติยกเว้นการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเรื่องที่จะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของพนักงานรักษาความปลอดภัยทั้งที่ประกอบอาชีพนี้อยู่แต่เดิม และที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ในอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องมีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจและผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์ใหม่หลายประการ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการจัดทำอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ที่ประสงค์ให้มีการยกระดับมาตรฐานและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้เป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจให้ดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้อื่น มาตรา ๗๔ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ จึงได้กำหนดให้ในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขให้พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาปีที่สิบสองในขณะที่ยื่นขอรับใบอนุญาต
- (๔) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจาก

สถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามวรรคสอง

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตและมีใช้ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้ว ยังไม่ถึงสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

การรับรองสถานฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและเมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำขอรับการรับรอง ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งรับรองหรือไม่รับรองไปยังผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)^๖ ยังคงต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามปีดังกล่าว หากพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ใดไม่ผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปไม่ได้ และให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาต ด้วยเหตุนี้ การกำหนดบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง^๗ จึงเป็นไปเพื่อยกเว้นหรือผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวที่ประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีความพร้อมในการประกอบอาชีพโดยกำหนดให้ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติในระหว่างที่ยังไม่มีสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองหรือมีจำนวนสถานฝึกอบรมที่ไม่เพียงพอในการให้การฝึกอบรมแก่พนักงานรักษาความปลอดภัยเหล่านั้น

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ออกกฎกระทรวงการรับรองสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นใช้บังคับ และปัจจุบันมีสถานฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองจากนายทะเบียนกลางแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสามารถเข้ารับการฝึกอบรมและได้รับหนังสือรับรองจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) ได้ ระยะเวลาสามปีตามบทเฉพาะกาลจึงมิใช่ระยะเวลาที่มีผลบังคับว่าภายในระยะเวลาดังกล่าวห้ามมิให้มีการจัดการฝึกอบรมหรือการเข้ารับการฝึกอบรมจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองแต่อย่างใด กรณีจึงเป็นสิทธิในการเลือกสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไว้แล้วตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ว่าประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรมจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง หรือประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการยกเว้นการใช้บังคับมาตรา ๓๔ ก. (๔) และเข้ารับการฝึกอบรมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง การแปลความว่าการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้แล้วตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่งจำกัดเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ย่อมไม่ใช่วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์ให้มีการจัดการฝึกอบรมเพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบอาชีพและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย ดังนั้น พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยไว้แล้วตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง จึงสามารถเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองได้

ประเด็นที่สอง นายทะเบียนจะต้องดำเนินการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต โดยตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้แล้ว

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ หรือไม่

เห็นว่า การที่มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง^{๖๖} แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ ได้กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓^{๖๗} วรรคหนึ่ง ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยมีให้นำคุณสมบัติเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๓๔ ก. (๓)^{๖๘} และลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับการได้รับโทษจำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๓๔ ข. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว และมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ได้กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัย ที่ได้ยื่นคำขอไว้ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งในการดำเนินการเพื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาต และการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตของนายทะเบียน นั้น เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ

เมื่อพิจารณาข้อ ๓^{๖๙} แห่งกฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า ในกรณีที่เอกสารและหลักฐานในการขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ถูกต้องและครบถ้วน และผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมาชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่ง

^{๖๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๖๗}มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๖๘}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๖๙}ข้อ ๓ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และเอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน และผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต และให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมาชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งดังกล่าว

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียม แต่หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาต และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ พร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต

ไม่อนุญาตให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ พร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิในการอุทธรณ์ นั้น เห็นได้ว่า การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตของนายทะเบียน นอกจากจะต้องพิจารณาจากเอกสาร และหลักฐานในการขอรับใบอนุญาตที่ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ยังต้องพิจารณาประกอบกับ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษา ความปลอดภัยฯ เช่น คุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ อายุ การสำเร็จการศึกษา และการได้รับหนังสือ รับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับการ เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติด การเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน การเป็นผู้เคยได้รับ โทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือยาเสพติด และการเคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกด้วย แต่โดยที่มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง^{๑๓} ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล กำหนดบทบัญญัติที่แสดงให้เห็นว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัด ของผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งได้ยื่นคำขอ รับใบอนุญาตไว้ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะได้รับการยกเว้น มิให้นำคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามที่กฎกระทรวงกำหนด เฉพาะกรณีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๔ ก. (๓) และ (๔) และลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ข. (๓) ดังนั้น การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตของนายทะเบียนเพื่อแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาต จึงยังคงต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารและหลักฐานเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓^{๑๔} แห่งกฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตฯ และต้องถือว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอไว้ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แม้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔ ก. (๓) หรือ (๔) หรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๔ ข. (๓) ยังคงเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายอันมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอนุญาตจากนายทะเบียน

ประเด็นที่สาม การที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ได้บัญญัติให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต แต่บทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ฯ ได้กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนด สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ทันทีจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ในกรณี เช่นนี้จะถือว่าวันที่ออกใบอนุญาตให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้ ตามบทเฉพาะกาลนี้ จะระบุเป็นวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือเป็นวันที่ออกใบอนุญาต

เห็นว่า แม้มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙ฯ จะกำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๑, ข้างต้น

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียนก็ตาม แต่มีได้หมายความว่า ความในส่วนที่กำหนดให้ประกอบอาชีพต่อไปได้นั้น จะมีผลให้พนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดโดยชัดเจนให้ถือเสมือนว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ อีกทั้งวัตถุประสงค์ของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง^{๑๕} เป็นแต่เพียงเพื่อกำหนดรองรับให้การประกอบอาชีพสามารถกระทำต่อเนื่องไปได้โดยไม่หยุดชะงักก่อนที่พนักงานรักษาความปลอดภัยจะได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้หรือจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตเท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง จึงยังมีใช้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

สำหรับปัญหาที่ว่า วันที่ออกใบอนุญาตให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้แล้วตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง จะเป็นวันใดระหว่างวันที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตกับวันที่ออกใบอนุญาต นั้น เห็นว่า โดยที่มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง^{๑๖} กล่าวคือ ผู้ประสงค์จะทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจากนายทะเบียน ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตนั้น มาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งได้แก่ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉะนั้น การออกใบอนุญาตให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงไม่อาจกระทำได้ทันทีเมื่อมีการยื่นคำขอรับใบอนุญาต เนื่องจากจะต้องดำเนินการตามกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การยื่นเอกสารและหลักฐาน และการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารและหลักฐานดังกล่าว รวมทั้งการกำหนดกรอบระยะเวลาที่นายทะเบียนต้องใช้ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและการแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาต นอกจากนี้ มาตรา ๓๖^{๑๗} แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่า บุคคลจะมีสถานะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้ต่อเมื่อได้รับการพิจารณาอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตฯ โดยมีการออกเอกสารสำคัญแสดงสถานะทางกฎหมาย คือ ใบอนุญาตที่ได้จัดทำขึ้นและนายทะเบียนซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายได้ลงลายมือชื่อในใบอนุญาตนั้นแล้ว ดังนั้น วันที่ที่ระบุในใบอนุญาตจึงต้องเป็นวันที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต มิใช่วันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ประเด็นที่สี่ ในปัจจุบันหากจำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่นายทะเบียนกลางรับรองมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยและออกหนังสือรับรองให้แก่พนักงาน

^{๑๕}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๗}มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

รักษาความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๗/๒๕๕๙^{๑๙} และพนักงานรักษาความปลอดภัยรายใหม่ ซึ่งผ่านการฝึกอบรมโดยอาศัยอำนาจตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ได้หรือไม่

เห็นว่า การที่มาตรา ๗๕^{๒๐} แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)^{๒๑} โดยสามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ นั้น บทบัญญัติดังกล่าวมีหลักการและสาระสำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาจำนวนสถานฝึกอบรมที่ไม่เพียงพอแก่การให้บริการบุคคลที่ประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง^{๒๒} หรือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรายใหม่ ดังจะเห็นได้จากการที่มาตรา ๗๔ วรรคสอง ยกเว้นการใช้บังคับมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นระยะเวลาสามปีให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ด้วยเหตุที่ในวาระเริ่มแรกต้องมีการเตรียมการในการใช้บังคับอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการให้การรับรองสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย จึงทำให้ไม่มีสถานฝึกอบรมเพียงพอแก่การให้บริการ ซึ่งสถานฝึกอบรมที่ไม่เพียงพอแก่การให้บริการนี้ย่อมไม่จำกัดเฉพาะระยะเวลาสามปีของการยกเว้นบทบัญญัติมาตรา ๓๔ ก. (๔) เท่านั้น เนื่องจากแม้จะมีการใช้บังคับอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ในการดำเนินการรับรองสถานฝึกอบรมอาจมีอุปสรรคบางประการที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนสถานฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองก็ได้ บทบัญญัติมาตรา ๗๕ จึงมุ่งประสงค์ให้มีการดำเนินการจัดการฝึกอบรมที่ทันต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยการกำหนดบุคคลที่มีหน้าที่และอำนาจในการจัดการฝึกอบรมและการรับรองสถานะของหนังสือรับรองที่ออกโดยบุคคลดังกล่าว มิใช่การกำหนดลักษณะหรือข้อจำกัดของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้วยเหตุนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่การให้บริการในวาระเริ่มแรก กรณีย่อมเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ ในการดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยและออกหนังสือรับรองให้แก่พนักงานรักษา

^{๑๙} มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเรียกเก็บจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

^{๒๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๒๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ความปลอดภัยซึ่งได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง^{๒๑} และพนักงานรักษาความปลอดภัยรายใหม่ได้

อนึ่ง เนื่องจากมาตรา ๗๕^{๒๒} แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ บัญญัติขึ้นเพื่อเป็นบทเฉพาะกาล ดังจะเห็นได้จากการใช้ถ้อยคำว่า “ในวาระเริ่มแรก” การดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามบทบัญญัติมาตรา ๗๕ จึงควรจำกัดเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งเป็นการชั่วคราวเพื่อให้การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฯ มีความต่อเนื่องและไม่หยุดชะงักเท่านั้น เพราะหากไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวแล้ว กรณีย่อมไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ประสงค์ให้มาตรา ๗๕ ใช้บังคับในลักษณะของบทเฉพาะกาล

(นางสาวจรรวณ เสงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๒

^{๒๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๒๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๘, ข้างต้น